

Odluka:

Ovr-677/2015-3

Zbirni podatci

Broj odluke: Ovr-677/2015-3

Datum odluke: 02.11.2017

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Poslovni broj GŽ Ovr-677/2015-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Rijeci, po sucu Ivanu Vučemilu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja B. P. iz R., S. K. 2, OIB: ..., kojeg zastupa punomoćnik B. M., odvjetnik iz R., protiv ovršenice A. K. (rođ. D.) iz R., T. U. 38, OIB: ..., kojeg zastupa punomoćnik M. D., odvjetnik iz R., radi ovrhe na nekretnini, odlučujući povodom žalbe drugoovrhovoditelja i založnog vjerovnika E. & S. B. d.d. R., J. t. 3a, OIB: ..., kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva P., S. F., K. P. iz R., izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj Ovr-5363/2013, od 19. lipnja 2015. godine, dana 2. studenog 2017. godine,

riješio je

Usvaja se žalba drugoovrhovoditelja i založnog vjerovnika E. & S. B. d.d. R., te se u k i d a rješenje Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj Ovr-5363/2013, od 19. lipnja 2015. godine, i predmet vraća istom sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem o namirenju, u točki I.A izreke, određeno je da se iz iznosa cijene dobivene prodajom nekretnine u naravi stana br. 4, ukupne površine 69,53 m², koji se nalazi na prvom katu zgrade br. 30 u Ulici A. M. u R., izgrađenoj na k.č.br. 2070/10, upisanoj u z.k. ul. broj 4400, k.o. S., poduložak 4, te sporednih dijelova zgrade (drvarnice br. 5 - površine 3,96 m², te parkirnih mjesta br. 9. i 10.) namiruju u cijelosti potraživanja sa osnove troškova ovršnog postupka, i to:

- drugoovrhovoditelja i založnog vjerovnika E. & S. B. d.d. R. u ukupnom iznosu od 24,784,00 kuna, a koji iznos se odnosi na troškove po rješenju o ovrši Ovr-3155/14 u iznosu od 11.659,00 kuna i daljnji troškovi postupka (pristup na ročišta 25. studenog 2014. godine, 4. prosinca 2014. godine i ročišta za diobu 18. ožujka 2015. godine) u iznosu od 13.125,00 kuna, te
- založnog vjerovnika REPUBLIKE HRVATSKE u ukupnom iznosu od 39.440,00 kuna, a koji se iznos odnosi na troškove po rješenju o osiguranju Ovr-6894/12 u iznosu od 14.860,00 kuna i daljnji trošak postupka (prijedlog za osiguranje i pristup na tri ročišta) u iznosu od 24.580,00 kuna.

Točkom II izreke citiranog rješenja određeno je da se iz iznosa prodajne cijene djelomično podmiruje i potraživanje drugoovrhovoditelja i založnog vjerovnika E. & S. B. d.d. R. prema rješenju u ovrši, poslovni broj Ovr-3155/14, u iznosu od 274.876,00 kuna, dok je točkom III izreke toga rješenja utvrđeno da su ostala u cijelosti nenamirena potraživanja založnog vjerovnika REPUBLIKE HRVATSKE prema rješenju o osiguranju, poslovni broj Ovr-5363/13, te potraživanja prvoovrhovoditelja B. P. prema rješenju o ovrši, poslovni broj Ovr-6894/12.

U točki IV. izreke (u rješenju očito omaškom napisano točka III.) naloženo je računovodstvu suda prvog stupnja da po pravomoćnosti predmetnog rješenja isplati iznose iz točke I i II izreke rješenja.

Pravedobno izjavljenom žalbom drugoovrhovoditelj i založni vjerovnik E. & S. B. d.d. R. osporava pravilnost i zakonitost donesenog rješenja, i to točke I.A, u dijelu koji se odnosi na namirenje troškova postupka Republike Hrvatske, ukazujući na žalbene razloge pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi ističe da je prvostupanjski sud

pogrešno Republici Hrvatskoj priznao trošak sudske pristojbe, na kojeg da ista nema pravo sukladno čl. 15. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15), te da je istoj u dva navrata obračunao trošak prijedloga za osiguranje. Također navodi da su donošenjem pobijanog rješenja povrijeđena pravila o redosljedu namirenja iz čl. 113. i 114. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, dalje: OZ), čime sadržajno osporava predmetno rješenje u cijelosti, te predlaže da ovaj sud prihvati žalbu i preinači pobijano rješenje, uz naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 3.125,00 kuna.

Žalba drugoovrhovoditelja i založnog vjerovnika je osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje u okviru žalbenih navoda, a pazeći po službenoj dužnosti na žalbene razloge iz čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka US RH, 84/08, 96/08 - odluka US RH, 123/08 - ispr. 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst 25/13, 89/14 - odluka US RH - dalje: ZPP), u svezi čl. 21. st. 1. OZ-a, ovaj sud utvrđuje da je donošenjem citiranog rješenja ostvaren žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Naime, osim što se prvostupanjski sud u pobijanom rješenju pozvao na odredbe čl. 106. i 107. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08, dalje OZ), koji u konkretnom slučaju nije u primjeni, iste je odredbe, koje su identične pravilima iz čl. 113. i 114. važećeg OZ-a, posve pogrešno primijenio, budući da nije poštivao pravila o redosljedu namirenja iz tih odredbi.

Odredbom čl. 113. st. 1. OZ-a propisano je da se iz iznosa dobivenoga prodajom namiruju prvenstveno, i to slijedećim redosljedom: 1. troškovi ovršnoga postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji, te 2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu, dok je odredbom čl. 114. st. 1. OZ-a propisano da se nakon namirenja tražbina iz članka 113. ovoga Zakona namiruju tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom.

Nadalje, u odredbi čl. 114. st. 3. OZ-a stoji da se vjerovnici iz stavka 1. toga članka namiruju po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu, odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti, a ako je bio ustupljen prednosni red, tada po uspostavljenom prednosnom redu.

Što se tiče redosljeda namirenja sporednih tražbina odredbom čl. 114. st. 4. i 5. OZ-a je propisano da se troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, koji su određeni ovršnom ispravom, te troškovi ovršnoga postupka, osim troškova koji se prvenstveno namiruju (članak 113. stavak 1. točka 1.), namiruju po istom redosljedu kao i glavna tražbina.

Analizom citiranih zakonskih odredbi proizlazi da prvenstveni red namirenja imaju samo troškovi ovršnoga postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji, a nikako ne troškovi koji se odnose na zastupanje vjerovnika, u konkretnom slučaju drugoovrhovoditelja i založnog vjerovnika Republike Hrvatske, za koje je prvostupanjski sud utvrdio da se isti u cijelosti namiruju iz prodajne cijene predmetne nekretnine.

Naime, tek nakon namirenja tražbina koje se prvenstveno namiruju, prvostupanjski sud je mogao prići namirenju ostalih tražbina vjerovnika iz ovog postupka, i to najprije namirenju tražbine drugoovrhovoditelja E. & S. B. d.d. R. na čiji prijedlog je ovrha Ovr-3155/14 određena, s obzirom na njegov prvenstveni red stjecanja založnog prava u zemljišnoj knjizi, zatim namirenju troškova i kamata koje mu pripadaju za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, a koji su određeni ovršnom ispravom, te namirenju troškova ovršnoga postupka, osim onih koji se prvenstveno namiruju (čl. 113. st. 1. OZ-a), imajući pritom u vidu da se troškovi i kamate namiruju po istom redosljedu kao i glavna tražbina (čl. 114. st. 4. i 6. OZ-a). Nakon toga, sud prvog stupnja je po istom principu trebao prići namirenju založnog vjerovnika Republike Hrvatske, koji je po redu stjecanja založnog prava upisan nakon drugoovrhovoditelja, te odrediti da se iz prodajne cijene nekretnine namiri njegova tražbina koja je osigurana založnom pravom u rješenju o osiguranju, poslovni broj Ovr-6894/12, te istovremeno sa glavnom tražbinom i troškovi, te kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu koji su određeni ovršnom ispravom, kao i troškovi ovršnoga postupka, izuzev onih koji se prvenstveno namiruju (čl. 113. st. 1. OZ-a). Također, trebao je voditi računa i o odredbi čl. 116. OZ-a, u kojoj je propisano da se tražbine koje imaju isti red namirenja namiruju razmjerno svojoj visini, ukoliko iznos dobiven prodajom nije dovoljan za potpuno namirenje.

Žalbeni navodi drugoovrhovoditelja da je Republici Hrvatskoj dvostruko obračunat trošak sastava prijedloga za osiguranje, te da joj je ujedno priznat i trošak sudske pristojbe u iznosu od 5.000,00 kuna, na kojeg nema pravo, nije osnovan, budući da ukupni iznos troška od 39.440,00 kuna obuhvaća trošak sastava prijedloga za osiguranje u iznosu od 9.860,00 kuna, te pristup na tri ročišta (25. studenog 2014. godine, 4. prosinca 2014. i 18. ožujka 2015. godine), svako u iznosu od 9.860,00 kuna. Činjenica da se pobijanim rješenjem sadržajno upućuje na zaključak da je prvostupanjski sud u trošak od 39.440,00 kuna obračunao trošak sastava prijedloga za osiguranje u dvostrukom iznosu, te trošak sudske pristojbe, nije od pravno relevantnog značaja, jer se radi o očitoj pogrešci suda u pisanju i računanju, koja nije utjecala na konačni zbroj tih troškova, budući je isti pravilno obračunat.

Slijedom navedenog, kako prvostupanjski sud nije postupao sukladno pravilima iz čl. 113. i čl. 114. OZ-a, pobijano rješenje je valjalo ukinuti i vratiti predmet istom sudu na ponovni postupak pozivom na čl. 380. toč. 3 ZPP-a, u svezi sa čl. 21. st.1 OZ-a.

U nastavku postupka, prvostupanjski sud će ponovno održati ročište za diobu kupovnine, te nakon održanog ročišta, a s obzirom na pravomoćnost rješenja o dosudi nekretnine kupcu, donijeti novo rješenje o namirenju, vodeći računa o pravilima o redoslijedu namirenja iz čl. 113. i čl. 114. OZ-a, te čl. 116. OZ-a.

O troškovima sastava žalbe drugoovrhovoditelja odlučit će sud prvog stupnja u konačnoj odluci sukladno čl. 166. st. 3. OZ-a.

S U D A C

Ivan Vučemil

U Rijeci 2. studenog 2017. godine